

2015 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Bundesfinanzhof (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)/Finanzamt Nordenham (C-108/14), Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

(Sujungtos bylos C-108/14 ir C-109/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — PVM — Šeštoji direktyva 77/388/EEB — 17 straipsnis — Teisė į atskaitą — Dalinė atskaita — Holdingo bendrovių sumokėtas PVM už kapitalo, investuoto į jų patrunuojamąsias bendroves, įsigijimą — Patrunuojamosios bendrovėms teikiamos paslaugos — Patrunuojamosios bendrovės, įsteigtos kaip ūkinės bendrijos — 4 straipsnis — Asmenų grupės, kuri gali būti laikoma atskiru apmokestinamuoju asmeniu, sudarymas — Sąlygos — Subordinacijos ryšio būtinybė — Tiesioginis veikimas)

(2015/C 302/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Atsakovės: Finanzamt Nordenham (C-108/14), Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

Rezoliucinė dalis

- 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 2006 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 2006/69/EB, 17 straipsnio 2 ir 5 dalys turi būti aiškinamos taip:
 - išlaidos, susijusios su holdingo bendrovės patrunuojamųjų bendrovių kapitalo dalių įsigijimu, kurias patiria holdingo bendrovė, dalyvaujanti valdant šias patrunuojamąsias bendroves ir taip vykdanti ekonominę veiklą, turi būti laikomos priskirtomis prie šios bendrovės ekonominės veiklos ir dėl už šias išlaidas sumokėto pridėtinės vertės mokesčio iš esmės atsiranda teisė į viso pridėtinės vertės mokesčio atskaitą, nebent ekonominiai pardavimo sandoriai yra atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio pagal Šeštąją direktyvą 77/388, iš dalies pakeistą Direktyva 2006/69, ir tokiu atveju teisė į atskaitą galima tik pagal šios direktyvos 17 straipsnio 5 dalyje nustatytą tvarką;
 - išlaidos, susijusios su holdingo bendrovės patrunojamųjų bendrovių kapitalo dalių įsigijimu, kurias patiria holdingo bendrovė, dalyvaujanti valdant tik kai kurias patrunojamąsias bendroves ir, atvirkščiai, kitų patrunojamųjų bendrovių atžvilgiu nevykdanti ekonominės veiklos, turi būti laikomos tik iš dalies priklausančiomis bendrosioms išlaidoms ir gali būti atskaityta dalis už šias išlaidas sumokėto pridėtinės vertės mokesčio, susijusi su ekonomine veikla pagal paskirstymo kriterijus, nustatytus valstybių narių, kurios, naudodamosi šia diskrecija, privalo atsižvelgti – tai turi patikrinti nacionaliniai teismai – į šios direktyvos tikslą bei struktūrą ir pagal tai numatyti skaičiavimo būdą, kuris objektyviai atspindėtų realų pirkimo išlaidų priskyrimą ekonominei ir neekonominei veiklai.
- Šeštosios direktyvos 77/388, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/69, 4 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad ja draudžiama valstybės narės teisėje suteikti galimybę sudaryti asmenų grupę, laikomą atskiru apmokestinamuoju pridėtinės vertės mokesčiu asmeniu, kaip antai numatyta minėtoje nuostatoje, tik juridinio asmens statusą turintiems ir su šios grupės kontroliuojančiuoju subjektu subordinacijos ryšiu susijusiems subjektams, išskyrus kai šie du reikalavimai yra būtinos ir tinkamos priemonės tokiems tikslams, kuriais siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui ar kovoti su mokesčių slėpimu ir vengimu; tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

3. Šeštosios direktyvos 77/388, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/69, 4 straipsnio 4 dalis negali būti laikoma tiesiogiai veikiančia, dėl ko apmokestinamiesiems asmenims būtų leidžiama ja remtis prieš jų valstybę narę, kai jos teisės aktai nesuderinami su šia nuostata ir negali būti aiškinami tokiu būdu, kad būtų suderinami su ja.

(¹) OL C 159, 2014 5 26.

2015 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Byla C-172/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Karteliai — Dalijimosi klientais privačių pensijų fondų rinkoje sąlygos — Konkurencijos ribojimo, kaip jis suprantamas pagal SESV 101 straipsnį, buvimas — Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai)

(2015/C 302/09)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Înalta Curte de Casație și Justiție

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Atsakovė: Consiliul Concurenței

Rezoliucinė dalis

SESV 101 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad tarpusavio susitarimai dėl klientų pasidalijimo, kaip antai sudaryti privačių pensijų fondų pagrindinėje byloje, yra kartelis, kuriuo siekiama antikoncepcinio tikslo, o su šiais susitarimais susijusių klientų skaičius nėra svarbus vertinant sąlygą dėl konkurencijos vidaus rinkoje ribojimo.

(¹) OL C 212, 2014 7 7.

2015 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Corte suprema di cassazione (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) A/B

(Byla C-184/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teismų bendradarbiavimas civilinėse ir komercinėse bylose — Jurisdikcija išlaikymo prievolių srityje — Reglamentas (EB) Nr. 4/2009 — 3 straipsnio c ir d punktai — Vykstant tėvų separacijos procedūrai keliamas reikalavimas dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo, pateiktas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra įprastinė vaikų gyvenamoji vieta)

(2015/C 302/10)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione